

om en særlig plenarforsamling, som han fandt var urealistisk. Selvom den danske delegation ville stemme for Sovjets resolutionsforslag, kunne den dog ikke tiltræde de særlige argumenter, der var fremsat fra russisk side, og man foretrak derfor den af Argentina foreslåede indledning. Han udtalte ønsket om, at der snart måtte foreligge en praktisk basis for Koreas optagelse som medlem, og sluttede med at fremhæve det urimelige i, at Europa er underrepræsenteret i De Forenede Nationer ved, at et antal stater er udelukket fra optagelse.

Før afstemningerne om de af Peru og Sovjetunionen stillede resolutionsforslag blev der af Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras og Nicaragua indbragt et nyt resolutionsforslag, gående ud på at anmode den internationale domstol om responsa om visse problemer i forbindelse med optagelse af nye medlemmer.

1. udvalg vedtog at udsætte spørgsmålet om denne nye resolutions behandling, indtil udvalget havde tilendebragt forhandlingerne om det næste punkt på udvalgets dagsorden. Spørgsmålet genoptoges den 29. januar 1952, og forslagsstillerne var da blevet klar over, at det ville være umuligt at få tilslutning til resolutionen, således som den var affattet. De stillede derfor et andet forslag, hvis hovedformål var at henvise spørgsmålet til næste samling. Denne resolution vedtoges efter en kort forhandling med 41 stemmer mod 6, medens 11 afholdt sig fra at stemme, deriblandt de 4 nordiske lande. I forvejen havde der været afstemning om hver enkelt paragraf. Ved disse afstemninger afholdt de fire nordiske lande sig ligeledes fra at stemme. Motiveringen herfor var, at man ikke ville modsætte sig, at spørgsmålet blev overvejet, men på den anden side heller ikke ved en positiv stemme ville antyde tilslutning til de to spørgsmål, som i henhold til den oprindelige resolution skulle forelægges den mellemfolkelige domstol.

1. udvalgs beretning og indstilling behandlede af plenarforsamlingen den 1. februar 1952. Den oprindeligt af Peru fore-

slåede resolution I vedtoges uden forhandling med 43 stemmer mod 8, medens 7 undlod at stemme. De 8 nejstemmer var: Sovjetblokken samt Norge, Sverige og Danmark. Island undlod at stemme.

Resolution II var den oprindeligt af Sovjetunionen foreslåede resolution med anbefaling til sikkerhedsrådet af 14 navngivne ansøgere. Denne resolution gav anledning til nogen meningsudveksling med hensyn til afstemningen. USAs delegerede ønskede eventuelt forsamlingens afgørelse af, hvorvidt der skulle kræves to trediedels majoritet ved den forestående afstemning. Da forsamlingens formand ikke ønskede at træffe en afgørelse for ikke på dette grundlag at skabe præcedens, stemtes i henhold til forretningsordenens § 85 om, hvorvidt der skulle kræves to trediedels majoritet. Dette vedtoges med 29 stemmer mod 21, medens 5 undlod at stemme. De nordiske lande stemte imod.

Ved afstemningen om selve resolutionen, der foregik ved navneopråb, afgaves 22 stemmer for (Norge, Sverige, Danmark), 21 imod, medens 16 undlod at stemme (deriblandt Island). Da der således ikke var opnået to trediedels majoritet, var resolutionen forkastet.

Siden afstemningen i udvalget var ja-stemmerne forøget med een, medens nejstemmerne var forøget med 9.

Sluttelig stemtes om resolution III vedrørende henvisning til næste forsamling af spørgsmålet om at afeske den mellemfolkelige domstol et resonsum med hensyn til problemet om optagelse af medlemmer. Denne resolution vedtoges med 36 stemmer mod 5, medens 14 (deriblandt de 4 nordiske lande) undlod at stemme.

12. Udnævnelse af en upolitisk international kommission angående muligheden af at afholde frie valg i Tyskland.

(Dagsordenens punkt 65).

Frankrigs, Storbritanniens og De Forenede Staters regeringer rettede den 5. november 1951 en anmodning til generalsekretæren om at optage ovennævnte spørgsmål på plenarforsamlingens dagsorden. Henvendel-